Lietas arhīva Nr. A42-01065-21
ECLI:LV:ADRJLTN:2021:0831.A420284920.2.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2021.gada 31.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Blūma,

piedaloties pieteicējas Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „DG TERMINĀLS" pārstāvjiem /pers. E/, zvērinātiem advokātiem Jekaterinai Halturinai un Marekam Halturinam, kā arī atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Vides pārraudzības valsts biroja – pārstāvjiem /pers. G/ un /pers. H/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „DG TERMINĀLS" pieteikuma par Vides pārraudzības valsts biroja 2020.gada 27.novembra lēmuma Nr.5-02/19 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 20.augustā Valsts vides dienesta Liepājas reģionālajā vides pārvaldē (turpmāk – pārvalde) saņemts pieteicējas Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „DG TERMINĀLS" iesniegums ietekmes uz vidi sākotnējam izvērtējumam gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirkņa uzstādīšanai.

Ar Valsts vides dienesta 2020.gada 21.augusta vēstuli pieteicējas iesniegums ietekmes uz vidi sākotnējam izvērtējumam pēc piekritības pārsūtīts Vides pārraudzības valsts birojam (turpmāk – birojs), norādot, ka saskaņā ar likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 4.panta pirmās daļas 4.punktu un 1.pielikuma 16.punktu pieteicējas paredzētajai darbībai nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums.

Ar biroja direktora 2020.gada 24.septembra lēmumu Nr.5-02/14 nolemts piemērot pieteicējas paredzētajai darbībai – gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirkņa uzstādīšanai /adrese/ – ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.

Pieteicēja minētajam lēmumam nepiekrita un lūdza birojam pārvērtēt secinājumus un apsvērumus lēmuma pieņemšanai par ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanu.

Ar biroja 2020.gada 27.novembra lēmumu Nr.5-02/19 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts biroja 2020.gada 24.septembra lēmumu atstāt negrozītu.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka birojs uztur arī 2020.gada 19.oktobra vēstulē Nr.5-01/963 norādītos argumentus. Minētajā vēstulē un pārsūdzētajā lēmumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] Atbilstoši pieteicējas iesniegumā ietekmes sākotnējam izvērtējumam norādītajam var secināt, ka pirolīzes procesā radušos pirolīzes gāzi izmantos pirolīzes procesā, kur tā tiks sadedzināta, lai nodrošinātu enerģiju pašam procesam. Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra direktīvas 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (turpmāk – Direktīva 2010/75/ES) 3.panta 40.punktā ir noteikta atkritumu sadedzināšanas iekārtas legāldefinīcija, un no šajā tiesību normā noteiktā izriet, ka pieteicējas paredzētā darbība klasificējama kā sadedzināšanas iekārta, uz kuru attiecināmi Ministru kabineta 2011.gada 24.maija noteikumi Nr.401 „Prasības atkritumu sadedzināšanai un atkritumu sadedzināšanas iekārtu darbībai" (turpmāk – noteikumi Nr.401).

[1.2] Pieteicējas šobrīd veiktā darbība klasificēta kā A kategorijas piesārņojošā darbība, un tā saistīta ar atkritumu apsaimniekošanu, naftas bāzes darbību, darbībām ar ķīmiskām vielām u.c. Ņemot vērā, ka plānots uzsākt arī likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" (turpmāk – Novērtējuma likums) 4.panta 1.punktā minētu darbību, sagaidāms, ka ietekmes vairākos aspektos būs summāras un tās ietekmēs vienu un to pašu teritoriju.

[1.3] Novērtējuma likuma 1.pielikuma 14.-16.punktos paredzēto darbību dalījums noteikts vadoties no tā, vai atkritumiem piemīt īpašības, kas tos padara par bīstamiem (bīstamie un sadzīves), kas atbilst ar Novērtējuma likumu Latvijas Republikā pārņemtajai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 13.decembra direktīvai 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (kodificētā redakcija) (turpmāk – Direktīva 2011/92/ES). Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkta izpratnē nosacījums par ietekmes uz vidi novērtējumu attiecas uz visām attiecīgās jaudas iekārtām, kurās tiek veikta tādu atkritumu sadedzināšana un ķīmiskā pārstrāde, kas netiek klasificēti kā bīstamie, un šāda normas interpretācija atbilst Direktīvai 2011/92/ES.

[1.4] Pieteicējas paredzētā darbība ir atkritumu pirolīze un atbilst noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunktā norādītajam atkritumu termiskās pārstrādes veidam. Lai iekārtu kvalificētu kā iekārtu saskaņā ar noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunktu, nav principiālas nozīmes, cik liela ir radušos vielu procentuālā daļa, kas tiek sadedzināta, nozīme ir tam, ka tiek sadedzinātas vielas, kas iegūtas atkritumu termiskās pārstrādes rezultātā un to sadegšanas rezultātā rodas emisijas, kuru ietekmes nepieļaušanai un kontrolei ir paredzētas noteikumu Nr.401 prasības.

[1.5] Pieteicēja ir paredzējusi veikt Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punktā un noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunktā iekļautu atkritumu

sadedzināšanas darbību, veicot to pilsētas teritorijā, vietā, kur nelielā attālumā ir arī dzīvojamā apbūve. Turklāt plānotās darbības vietā pieteicējas pašlaik veiktā darbība jau atbilst likuma „Par piesārņojumu" 1.panta 17.punktam kā A kategorijas piesārņojošā darbība, kam papildus plānots uzsākt atkritumu termisko pārstrādi (vērtējamas savstarpējās un summārās ietekmes). Attiecīgi birojs sākotnējā lēmumā iekļauto nosacījumu, ka nepieciešams organizēt sākotnējās sabiedriskās apspriešanas sanāksmi uzskata par samērīgu un to pamato leģitīms mērķis, jo iespējami ietekmētajai un ieinteresētajai sabiedrības daļai, arī citām personām, kuras varētu skart savstarpējās un summārās ietekmes, nepieciešams savlaicīgi sniegt pietiekami plašu un izskaidrojošu informāciju par paredzēto darbību un plānoto ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.

[2] Pieteikumā par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu norādīti šādi argumenti.

[2.1] Paredzētā darbība ir ar objektīvi nenozīmīgu ietekmi, līdz ar to savstarpējā un kopējā ietekme arī ar citām esošām darbībām nemainīsies tādā veidā, kas saprātīgi attaisnotu strīdus lēmuma pieņemšanu. Pārsūdzētajā lēmumā nav izvērtēti visi lietas fakti.

[2.2] Ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanas pamatojums – Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkts – ir acīmredzami kļūdains un neatbilstošs lietas faktiskajiem apstākļiem. Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkts nosaka prasības tieši sadedzināšanas iekārtas darbībai, savukārt pieteicējas plānotā iekārta nav klasificējama kā sadedzināšanas iekārta atbilstoši noteikumu Nr.401 2.punktam, jo konkrētās iekārtas galvenā funkcija ir tieši produktu ieguve, kas pats par sevi liedz konkrēto iekārtu klasificēt kā sadedzināšanas iekārtu. Minētais secināms arī no Direktīvas 2010/75/ES 42.pantā noteiktā.

[2.3] Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkts attiecināms tieši uz sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtu, taču pieteicējas paredzētajā darbībā izmantotās izejvielas nav interpretējamas kā sadzīves atkritumi, jo ar mājsaimniecību atkritumiem konkrēto atkritumu veidiem nav nekāda saistības.

[2.4] Atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.pantā minētajam pastāv bīstamie atkritumi, sadzīves atkritumi, ražošanas atkritumi, bioloģiskie atkritumi, pārtikas atkritumi, būvniecības atkritumi. Saskaņā ar minētā likuma 1.panta 3.punktu par sadzīves atkritumiem neuzskata atkritumus no ražošanas, lauksaimniecības, mežsaimniecības, zivsaimniecības, septiskajām tvertnēm un notekūdeņu kanalizācijas tīkla un attīrīšanas, tai skaitā notekūdeņu dūņas, nolietotus transportlīdzekļus vai būvdarbos un būvju nojaukšanas procesā radušos atkritumus. Līdz ar to nav nekāda pamata uzskatīt, ka Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punktā varētu būt iekļauti pilnībā visi tie atkritumi, kas nav bīstami. Turklāt, pretēji iestādes viedoklim, uz konkrētajiem lietas apstākļiem vispār nav attiecināms Direktīvas 2011/92/ES 1.pielikuma 9. un 10.punkts, jo konkrētā iekārta nav atkritumu noglabāšanas iekārta.

[2.5] Iestādes viedoklis ir pretējs Direktīvas 2010/75/ES 42.pantam, no kura nepārprotami izriet, ka iekārtas, kas būtiskas emisijas nerada, nav pakļaujamas īpašajām procedūrām.

[2.6] Iestādes viedoklim par ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanas lietderību un sabiedriskās apspriešanas nepieciešamību ir tikai pakārtota nozīme, un tas ir vērtējams, ja pati par sevi konkrētā procedūra, kas sevī iekļauj arī sabiedrības informēšanu un apspriešanos, ir pamatota. Gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirknis atradīsies norobežotās teritorijas iekšpusē, pati iekārta būs novietota slēgtā angārā, un neradīs nekādas būtiskas emisijas vai ietekmes uz vidi, kas pats par sevi jau izslēdz pat minimālas ietekmes iespējamību arī uz jebkādu attiecīgajā apskatāmajā teritorijā esošo minimālo apbūvi pat neatkarīgi no tās atrašanās vietas. Ņemot vērā to, ka iekārta ir jaunākās paaudzes iekārta ar maksimāli tīrāku tehnoloģiju atkritumu, tā nav bīstama, būtiski apraudošā vai kaitīga darbība kā tāda, tieši otrādi – process ir maksimāli tīrs un nekaitīgs. Tā ietekme ir tik minimāla, ka kopumā izslēdz ietekmes uz viņi novērtējuma procedūras piemērošanu un pārsūdzētajā lēmumā pieļauto iespējamību, ka plānotai darbībai varētu būt izšķiroša ietekme kopsakarā ar pieteicējas esošo darbību.

[3] Paskaidrojumā tiesai birojs pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto. Papildus birojs paskaidro turpmāk minēto.

[3.1] Atkritumu pārstrāde atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 14.punktā iekļautajai legāldefinīcijai, ir atkritumu reģenerācijas darbība, kurā atkritumu materiālus pārstrādā produktos.

No noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunkta neizriet, ka atkritumu pārstrāde produktu ieguvei liegtu iekārtu kvalificēt par sadedzināšanas iekārtu. No noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunkta nepārprotami izriet, ka par sadedzināšanu ir kvalificējama gan sadedzināšana (tai skaitā pirolīze, gazifikācija, plazmas procesi), kas tiek veikta atkritumu termiskai pārstrādei (ar sadedzināšanā iegūtās siltumenerģijas reģenerāciju vai bez tās), gan tāda sadedzināšana, kuras galvenā funkcija ir tikai atkritumu termiskā apstrāde (galvenā funkcija nav produktu ieguve). Attiecīgi arī pārsūdzētajā lēmumā izskaidrots, ka noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunkta otrais teikums nav interpretējams tā, ka atkritumu sadedzināšana ar mērķi iegūt produktus vai enerģiju nebūtu uzskatāma par sadedzināšanu, jo šī teikuma jēga ir tikai pateikt, ka par sadedzināšanu uzskata arī termisku apstrādi, kuras galvenā funkcija nav produktu vai enerģijas ieguve. Taču tas, ka par atkritumu sadedzināšanu uzskata iekārtas, kurās atkritumu termiskās pārstrādes rezultātā iegūst produktus un/vai enerģiju – izriet jau no noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunkta pirmā teikuma, jo atkritumu pārstrāde ir darbība, kuras rezultātā tiek radīti produkti (pārstrāde produktos).

[3.2] Pieteicēja nepamatoti atsaucas uz Direktīvas 2010/75/ES 42.pantu, jo pieteicējas paredzētā darbība ir dažāda veida gumijas un plastmasas polimēru atkritumu pārstrāde, un to termiskās apstrādes rezultātā rodas gāze, kas pēc sastāva nav līdzvērtīga dabasgāzei, tā pirms plānotās sadedzināšanas nav zaudējusi atkritumu statusu.

[3.3] Novērtējuma likuma 1.panta 14.-16.punkta nosacījumi noteikti, balstoties uz Direktīvas 2011/92/ES 1.pielikuma 9. un 10.punktā noteikto, ņemot vērā Eiropas Savienības dalībvalstu tiesības nacionālajos normatīvajos aktos noteikt arī stingrākas prasības par Direktīvā 2011/92/ES noteiktajām. Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkts attiecīgajā redakcijā likumā iekļauts ar 2003.gada 19.jūnija grozījumiem, tas ir, laikā, kad bija spēkā Atkritumu apsaimniekošanas likums, kas zaudēja spēku 2010.gada 18.novembrī. Saskaņā ar šī likuma 4.panta 1. un 2.punktu atkritumus valstī tobrīd iedalīja bīstamajos un sadzīves atkritumos – par sadzīves atkritumiem uzskatot visus pārējos atkritumus, kuri netiek klasificēti kā bīstamie. Arī Direktīvas 2011/92/ES 1.pielikuma 9. un 10.punktā, no kuriem izriet Novērtējuma likuma 1.panta 14. – 16.punkta nosacījumi, noteikti, vadoties no tā, vai tās ir iekārtas, kurās tiek veiktas darbības ar „bīstamiem atkritumiem" vai „nebīstamiem atkritumiem". Pieteicējas paredzētās darbības sadedzināšanas ietekme nav mazāka par ietekmi, ko rada sadzīves atkritumu vai dalīti vāktu mājsaimniecības atkritumu sadedzināšana. Tādēļ tā atbilst Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punkta prasībai par ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanu, jo Direktīvas 2011/92/ES un Novērtējuma likuma izpratnē arī atkritumu, kas nav uzskatāmi par bīstamiem, sadedzināšana rada būtisku ietekmi uz vidi.

[3.4] Pieteicēja nepamatoti uzskata, ka saistībā ar paredzēto darbību nav pamata atsaukties uz Direktīvas 2011/92/ES 1.pielikuma 9. un 10.punktu. Tajos iekļauta atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem, kuras 3.panta 19.punkts noteic, ka apglabāšana ir jebkura darbība, kas nav reģenerācija, pat ja tās sekundāras sekas ir vielu vai enerģijas atgūšana. Turpat norādīts, ka šīs direktīvas 1.pielikumā ir apglabāšanas darbību saraksts, kas nav izsmeļošs.

Direktīvas 2008/98/EK 1.pielikumā uzskaitīto atkritumu apglabāšanas darbību vidū ir arī apglabāšanas veids ar kodu D9, kas ir „Fizikāli ķīmiska apstrāde, kas nav minēta citur šajā pielikumā un kuras dēļ veidojas galējie savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D1 līdz D12 punktā minētajiem paņēmieniem (piemēram, iztvaicēšana, žāvēšana, kalcinēšana u.tml.)". Ņemot vērā minēto, Direktīvas 2011/92/ES 1.pielikuma 9. un

10.punktā arī norādīts, ka paredzēto darbību, kam nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums, vidū ir arī atkritumu noglabāšanas iekārtas bīstamo un nebīstamo atkritumu sadedzināšanai vai ķīmiskai apstrādei, ar atsauci uz Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem 1.pielikuma D9 kodu, jo atkritumu fizikāla apstrāde, arī iztvaicēšana, žāvēšana u.c., pat ja tās sekundāras sekas ir vielu vai enerģijas atgūšana, ir apglabāšana sadedzinot, ja vien šajā procesā veidojas kādi galējie savienojumi vai maisījumi, kas tiek sadedzināti.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.
Biroja pārstāvji pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] Novērtējuma likuma 4.panta pirmās daļas 1. un 4.punkts noteic, ka ietekmes novērtējums nepieciešams paredzētajām darbībām, kuras ir saistītas ar šā likuma 1.pielikumā minētajiem objektiem, kā arī, ja vairākas paredzētās darbības ietekmē vienu un to pašu teritoriju, ņemot vērā šo darbību kopējo un savstarpējo ietekmi.
Šā likuma 1.pielikumā norādīti objekti, kuru ietekmes novērtējums ir nepieciešams, un 16.punktā minētas sadzīves atkritumu sadedzināšanas un ķīmiskās pārstrādes iekārtas, ja pārstrādes apjoms ir 10 tonnu un vairāk diennaktī.
Birojs pieteicējas paredzētajai darbībai – gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirkņa uzstādīšanai – nolēma piemērot ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru, norādot, ka pieteicējas paredzētā darbība klasificējama kā sadedzināšanas iekārta, kam pieteicēja nepiekrīt.
Tādējādi lietā ir strīds, vai pieteicējas pieteiktajai darbībai pamatoti piemērota ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra.

[7] Pieteicējas paredzētās darbības iespējamā norises vieta ir /adrese/, kurā pieteicējai esošo darbību veikšanai ir izsniegta A kategorijas piesārņojošās darbības atļauja Nr.LI18IA0002, un pieteicējas darbības vietā jau tiek veiktas A, B un C kategorijas darbības. Pieteicējas darbība ir saistīta ar atkritumu apsaimniekošanu, naftas bāzes darbību, darbībām ar ķīmiskām vielām un citām darbībām. Papildus pieteicēja plāno uzsākt atkritumu termisko pārstrādi.
2020.gada 20.augusta iesniegumā ietekmes uz vidi sākotnējam izvērtējumam pieteicēja citstarp norādījusi, ka paredzētā darbība ir gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirkņa uzstādīšana ar jaudu 12 tonnas diennaktī. Tehnoloģijas aprakstā norādīts, ka atkritumu pārstrādes princips ir organiskā materiāla termoķīmiska sadalīšanās paaugstinātā temperatūrā, bez skābekļa klātbūtnes (pirolīzes reaktorā). Iesniegumā norādīts, ka iecirkņa ekspluatācijas laikā neradīsies atkritumi, veidosies tikai produkti (pirolīzes eļļa, melnā ogle, tērauda stieples un pirolīzes gāze), izņemot nelielā daudzumā pirolīzes gāzes attīrīšanas atkritumus, kuri satur bīstamas vielas). Tehnoloģiskā procesa nodrošināšanai paredzēts izmantot propānu (saspiestā gāze), nātrija hidroksīdu (cieta viela), pārstrādes procesā iegūto produktu – pirolīzes gāzi – plānots izmantot procesa reaktora sildīšanai, lai uzturētu pirolīzes procesam nepieciešamo temperatūru.

[8] Direktīvas 2010/75/ES 3.panta 40.punkts noteic, ka atkritumu sadedzināšanas iekārta ir jebkura stacionāra vai mobila tehniska ierīce un iekārta, kas paredzēta atkritumu termiskai pārstrādei ar sadedzināšanā iegūtās siltumenerģijas reģenerāciju vai bez tās, veicot atkritumu sadedzināšanu oksidējot, kā arī ar citiem termiskās apstrādes procesiem, piemēram, pirolīzi, gazificēšanu vai plazmas procesu, ja šādā apstrādē radušās vielas pēc tam sadedzina.
Noteikumi Nr.401 nosaka prasības atkritumu (arī bīstamo atkritumu) sadedzināšanai, kā arī atkritumu sadedzināšanas iekārtu darbībai. Šo noteikumu 2.1.apakšpunkts noteic, ka noteikumi attiecas uz stacionārām vai mobilām tehniskām iekārtām vai aprīkojumiem, kas paredzēti atkritumu termiskai pārstrādei ar sadedzināšanā iegūtās siltumenerģijas reģenerāciju vai bez tās, atkritumus oksidējot, kā arī citiem atkritumu termiskās pārstrādes veidiem (tai skaitā pirolīzei, gazifikācijai, plazmas procesiem), ja pēc pārstrādes radušās vielas pēc tam tiek sadedzinātas. Ja atkritumi tiek sadedzināti tā, ka iekārtas galvenā funkcija nav enerģijas vai produktu ieguve, bet atkritumu termiskā apstrāde, iekārtu uzskata par atkritumu sadedzināšanas iekārtu.
No minētā secināms, ka pieteicējas plānotā iekārta klasificējama kā sadedzināšanas iekārta, jo par atkritumu sadedzināšanu uzskata arī tādas iekārtas, kur atkritumu termiskās pārstrādes rezultātā iegūst produktus. Kā redzams, sadedzināšanas iekārtas tiek attiecinātas arī uz tādiem atkritumu termiskās pārstrādes veidiem, ja pēc pārstrādes radušās vielas pēc tam tiek sadedzinātas. Atbilstoši pieteicējas 2020.gada 20.augusta iesniegumā norādītajam pieteicējas paredzētā darbība ir atkritumu pirolīze un pārstrādes procesā iegūto produktu (pirolīzes gāzi) plānots izmantot procesa reaktora sildīšanai. Noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunkta otrais teikums norāda, ka par atkritumu sadedzināšanu uzskata arī tādas darbības, kuru galvenā funkcija nav enerģijas vai produktu ieguve. Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka lai iekārtu kvalificētu kā iekārtu saskaņā ar noteikumu Nr.401 2.1.apakšpunktu, nozīme ir tam, ka tiek sadedzinātas vielas, kas iegūtas atkritumu termiskās pārstrādes rezultātā un to sadegšanas rezultātā rodas emisijas, kuru ietekmes nepieļaušanai un kontrolei ir paredzētas šo noteikumu prasības.
Izvērtējot pieteicējas 2020.gada 20.augusta iesniegumā norādīto par paredzēto darbību un iepriekš konstatēto, tiesa uzskata par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka tās plānotā iekārta nav klasificējama kā sadedzināšanas iekārta, jo konkrētās iekārtas galvenā funkcija ir tieši produktu ieguve.

[9] Tā kā pieteicējas darbības vietā jau šobrīd tiek veiktas A, B un C kategorijas darbības un pieteicēja plāno uzsākt arī Novērtējuma likuma 4.panta 1.punktā minētu darbību, birojs pamatoti atzina, ka ietekmes vairākos aspektos būs summāras un tās ietekmēs vienu un to pašu teritoriju.
Novērtējuma likuma 6.panta pirmā daļa paredz, ka ietekmes uz vidi novērtējumu šajā likumā noteiktajā kārtībā koordinē un pārrauga birojs. Izvērtējot un konstatējot, ka Novērtējuma likuma 1.pielikuma 16.punktā kā objekts, kura ietekmes novērtējums ir nepieciešams, minētas sadzīves atkritumu sadedzināšanas un ķīmiskās pārstrādes iekārtas, ja pārstrādes apjoms ir 10 tonnu un vairāk diennaktī, kā arī, ja vairākas paredzētās darbības ietekmē vienu un to pašu teritoriju, ņemot vērā šo darbību kopējo un savstarpējo ietekmi, Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā pārvalde pieteicējas iesniegumu ietekmes uz vidi sākotnējam izvērtējumam gumijas un plastmasas polimēru (atkritumu) pārstrādes iecirkņa uzstādīšanai pamatoti pārsūtīja birojam. Savukārt birojs, ievērojot iepriekš spriedumā norādīto, pamatoti pieteicējas paredzētajai darbībai piemēroja ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru.

[10] Nav pamatoti pieteicējas argumenti, ka iestāde kļūdījusies objekta novērtējumā un lēmums nesatur pienācīgu pamatojumu. Pieteicēja uzskata, ka tās paredzētās darbības sagaidāmās ietekmes nav būtiskas, ko apstiprina lietā iesniegtais SIA „EKOSOFT" speciālista atzinums, tādēļ ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras veikšana nav attaisnojama.
No lietas materiāliem konstatējams, ka birojs ir vispusīgi izvērtējis pieteicējas 2020.gada 30.septembra vēstulē (*lietas 38.lapa*) , 2020.gada 26.oktobra iesniegumā (*lietas 40.lapa*) norādītos iebildumus. Konstatējot, ka pieteicēja plāno uzsākt Novērtējuma likuma 4.panta pirmajā daļā minētu

darbību, kurai nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums, nav nozīmes iebildumiem par piesārņojošo vielu nelielo emisijas apjomu un attiecīgi nelielo sagaidāmo ietekmi uz gaisa kvalitāti, kas izriet no SIA „EKOSOFT" atzinuma (*lietas 96.-97.lapa*). Nav izšķirošas nozīmes tam, cik liela ir radušos vielu procentuālā daļa, kas tiek sadedzināta, nozīme ir tam, ka tiek sadedzinātas vielas, kas iegūtas atkritumu termiskās pārstrādes rezultātā un to sadegšanas rezultātā rodas emisijas. Ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra veicama, lai novērtētu paredzētās darbības vai plānošanas dokumenta īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un izstrādātu priekšlikumus nelabvēlīgas ietekmes novēršanai vai samazināšanai vai aizliegtu paredzētās darbības uzsākšanu normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumu gadījumos. Konkrētajā gadījumā, izvērtējot pieteicējas paredzēto darbību un konstatējot, ka pieteicēja plāno uzsākt Novērtējuma likuma 4.panta pirmajā daļā minētu darbību, kurai ietekmes uz vidi piemērošanu kā obligātu noteic šis likums, birojs pamatoti pieņēma pārsūdzēto lēmumu.

Tiesa, izvērtējot pārējos pieteicējas argumentus, nekonstatē, ka tie būtu būtiski no tiesību viedokļa un varētu ietekmēt pēc būtības secinājumu par pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu. Tādēļ procesuālās ekonomijas principa ietvaros tiesa pārējos pieteicējas argumentus neatrunās.

[11] Birojs, pamatojoties uz Novērtējuma likuma 15.panta otro daļu atzina par nepieciešamu organizēt sākotnējās sabiedriskās apspriešanas sanāksmi.

Novērtējuma likuma 15.panta otrā daļa paredz, ka pēc kompetentās institūcijas vai tās pašvaldības rakstveida pieprasījuma, kuras administratīvajā teritorijā plānota paredzētā darbība, ierosinātājs nodrošina paredzamās darbības ietekmes novērtējuma sākotnējo sabiedrisko apspriešanu. Ierosinātājs var organizēt sākotnējo sabiedrisko apspriešanu pēc savas iniciatīvas. Tajā ir tiesīga piedalīties un izteikt savus priekšlikumus jebkura persona.

No minētās normas izriet, ka sākotnējās sabiedriskās apspriešanas laikā paredzētās darbības ierosinātājs organizē arī apspriešanas sanāksmi, ja to pieprasa kompetentā iestāde.

Ņemot vērā pieteicējas paredzēto darbību, kā arī to, ka darbības vietas tuvumā nedaudz vairāk kā 100 metru attālumā atrodas dzīvojamā māja, kā arī aptuveni 500 metru attālumā atrodas daudzdzīvokļu māja, pārsūdzētajā lēmumā norādīto leģitīmo mērķi sākotnējās sabiedriskās apspriešanas sanāksmes organizēšanas nepieciešamībai, tiesas vērtējumā biroja apsvērumi saistībā ar sākotnējo sabiedrisko apspriešanu ir atbilstoši konkrētās lietas apstākļiem.

[12] Ņemot vērā minēto, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt Liepājas Speciālās ekonomiskās zonas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „DG TERMINĀLS" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2020.gada 27.novembra lēmuma Nr.5-02/19 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma